

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 23. De Breviariis & Liturgiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

De Breviariis, & Liturgiis.

Verum ni fallor, major adhuc utilitas præcipue in Galliis Ecclesiæ inde accessit, quod Breviaria, aliique libri Ecclesiastici emendati, atque a pluribus Episcopis non minus Religionis studio, quam scientiæ laude claris fuerint expurgati; veteres enim horum librorum editiones potissima ex parte male sine selectu, ac judicio conscripti multis infulsis, & falsis scatebant historiis, quæ eo aptiores erant ad perpetuo propagandos errores, quo incautius ejusmodi libri omnibus tradebantur Ecclesiasticis, quorum non paucis, aut tempus, aut voluntas deest, ut magna cum sedulitate in ejusmodi nævos inquirent, eosque devitent. Verum recentiora Breviaria, saltem potissima illorum pars, ab ejusmodi mendis penitus exempta sunt, ac præter Psalmorum recitationem, quæ Ecclesiasticis præscribitur, in hisce libris quamplurima reperiuntur selectiora Sanctorum Patrum loca, probatiora Historiæ Ecclesiasticæ monumenta, elegantissimæ Sanctorum sententiæ, necnon Conciliorum Canones Ecclesiasticorum statui, ac officio vel maxime accommodati: Insuper hi libri edocent rectam precandi methodum, ac piis lectionibus animam pascendi, necnon ve-

rum

rum Ecclesiæ Spiritum dignoscendi facultatem suppeditant, nec minus præscribunt Ecclesiasticis, qua ratione suis moribus exemplo prælucere, ac status sui sanctitati, necnon suorum munerum amplitudini satisfacere debeant. Denique nos instruere possunt de iis, quæ in Ecclesiæ usibus, ac ritibus notabiliora sunt; nam istorum cognitio sane ab Ecclesiastico sui status studioso minime negligenda est. Olim jam sæculo decimo sexto querebatur quidam Aloysius in sua ad illustrem quemdam Cardinalem epistola, quod inter ævi sui Ecclesiasticos rituum ignorantia prævaleret: si Religionis cultus, inquiebat ille, in spiritu fundatur, atque a nostra intentione descendit, abs dubio ille, qui rationes, ob quas hic, vel ille ritus observetur, ignorat, indigne sacrum Ministerium usurpat; talis enim, prosequitur Aloysius, sine ratione agit, cum ea, quæ operatur, nec agnoscat, nec intelligat: nam humano modo non agit ille, qui ritum, quem non intelligit, observat, ac etiam non sine conscientix anxietate cæremónicas in opus deducit, quas tamen non percipit, aut illarum institutionem, finem, vel rationem ignorat, quippe nullam certe consolationem internam, nullumque fervorem inde concipiet: nihilominus ex Ecclesiasticis non pauci cir-

ca hunc articulum non aliam habent cognitionem, nisi quod se ad hosce ritus servandos teneri agnoscant, quinimo plures reperire est, qui hujus cognitionis ignari, aliunde tamen profanarum rerum scientiam, & cognitionem per superbiam vix tolerandam jactitant: Ut ergo huic malo remedium opponeretur, in priori, ac præsentis sæculo tot eximia prodire opera circa Liturgiam, in quibus rituum institutio, Majestas, progressus, diversitates, & variationes demonstrantur, atque in omnibus hisce operibus aliunde sat cognitum tam copiosa, ac selecta eruditionis Ecclesiasticæ monumenta adducuntur, ut hæc sola Lectorum aviditatem allicere deberent: Itaque hodierno ævo nullum solidæ institutionis medium deest, ac scientiarum campus, quamvis vastissimus non sine ingenti facilitate, voluptate, ac utilitate, quam nostri Majores nobis procurarunt, percurri valet: nobis ergo nil reliquum est, nisi ut alieno labore opportunè utamur, tantam enim utilitatem neglectui habere, nefas foret.

CON-